

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حزب کار ایران (توفان)

۱۸ جنوری ۲۰۱۶

مستخرجی از:

بیانیه تحلیلی حزب کار ایران (توفان) پیرامون توافقنامه هسته‌ئی در وین (۶)

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی در بن بست

وضعیت کنونی ایران تا مدتی به همین صورت کنونی باقی می ماند. رفع محاصره اقتصادی به مرور و با اشاره امپریالیسم امریکا صورت می گیرد. اوپاما باید راستی آزمائی ایران را تأیید کند و این تأییدیه را به امضای جرج بوش نیز برساند. شاهد روباه دمش است. آنوقت به تدریج تحریمها تقلیل پیدا می کند. حتی اگر تحریمات را بر دارند هنوز به معنی تحول عملی در زندگی اقتصادی و مالی ایران نیست. تأسیسات صنعتی و یا وسایل یدکی و یا ناوگان هوائی که باید برای ایران خرید شده، در انبارهای ممالک امپریالیستی در زیر غبار قرار ندارند تا فوراً به ارسال آنها اقدام کنند. آنها را نخست باید تولید کرد و در بر اساس انعقاد پیمانهای اقتصادی آتی به ایران ارسال نمود. این امر می تواند سالها به طول بینجامد. آزاد سازی ثروت های مسدود ایران در امریکا هنوز به مفهوم بازگرداندن آزاد این ثروتها نیست. امریکا همانگونه که وعده گرگ مآبانه داده است ممنوعیت را بر می دارد، ولی "مطالبات قانونی" خویش را از آن کم می کند. امریکا پول نقد به ایران نخواهد داد به ایران اعتبار می دهد تا اجناس امریکائی خرید و به ایران صادر کند. امریکا حتماً موافقتنامه های اسارتباری را به ایران تحمیل خواهد کرد و ایران را تحت فشار می گذارد تا به سرمایه گذاران امریکائی حقوق ویژه بدهند در غیر این صورت از همان بندهای نامرئی برای فشار بر ایران سود خواهند برد. رژیم جمهوری اسلامی با سیاستی که در بعد از انقلاب در پیش گرفته است روز به روز میان مردم ایران منفرد شده و مورد نفرت و تمسخر بیشتر قرار دارد. رژیم جمهوری اسلامی می خواهد با دشمنه و ساطور حکومت کند و مردم را مهار نماید. این است که جلوی بحث در مورد توافقنامه وین را در زمانی که به افشایش منجر می شود می گیرد. و با فرمان امام دهان همه را می بندد.

این سیاست که دوری از مردم را به دنبال دارد مورد تأیید امپریالیسم است زیرا بهتر می تواند این رژیم را تحت فشار قرار داده و به خدمت خود بگیرد. تنها راهی که رژیم جمهوری اسلامی دارد این است که به حقوق مردم احترام بگذارد، مطالبات آنها را برآورده کند، سازمانهای سیاسی و سندیکائی را آزاد کند، سانسور را از رسانه های گروهی بردارد، به اعتماد سازی میان مردم بپردازد، راهزنان حکومتی و فاسدان را دستگیر کرده به سزای اعمال شان برساند. قاتلان در حکومت را در دادگاههای صالحه محاکمه کند تا کوهی از حمایت مردمی به دست آورد. آنوقت با تکیه بر این

کوه می شود جلو هر زورگویی و دسیسه امپریالیستی را گرفت. با تکیه بر این کوه می شود حق مسلم ایران در استفاده صلح آمیز از انرژی هسته‌ای را تأمین کرد و با سیاست حسن همجواری در منطقه، با دسیسه‌های صهیونیسم و ارتجاع منطقه مبارزه نمود. نابودی صهیونیسم برای حفظ امنیت منطقه در گرو احترام به حقوق مردم منطقه و بسیج آنهاست. رژیم جمهوری اسلامی در دامی افتاده است که نمی‌تواند از آن بیرون آید و سرانجام باید دو دستی به آغوش امپریالیسم برود تا از "گزند رویدادها" در امان بماند.

نتایج اقتصادی توافقنامه وین

از هم اکنون سرمایه‌داران و شرکت‌های بزرگ خارجی برای ورود به بازارهای ایران صف کشیده‌اند، هر روز دسته‌ای از آنها برای بستن قراردادهای اقتصادی به ایران سرازیر می‌شوند. همین سرعت کار نشان می‌دهد که تمام طرح‌های مربوطه به تجارت با ایران و سرمایه‌گذاری در عرصه‌های گوناگون در کمیسیون‌های مربوطه از قبل تهیه شده‌اند و تاریخ‌های سفر نیز از قبل تخمین زده می‌شده است. خود این واقعیات عامل فشار مهمی بوده تا توافقنامه وین به این گونه و با فشار سیاسی و اقتصادی اروپا و روسیه و چین در مقابل امریکا به تصویب برسد.

ورود سرمایه‌های خارجی به ایران با توافقنامه‌های جدید همراه است. آنها می‌آیند تا با تحمیل قراردادهای اسارت آور نئولیبرالی نظیر آنچه در یونان، پرتغال، اسپانیا و... کردند، بازارهای ایران را در چنگال سرمایه‌های نئولیبرالی قرار داده و قوانین آن را به بازار ایران تحمیل کنند. هم اکنون فروش بنادر و جزایر یونان آغاز شده است که بهای فروش ارزاقیمت‌ش را به عنوان باز پرداخت قروض به جیب بانک‌های آلمانی و فرانسوی می‌ریزند. حذف یارانه‌ها، حذف خدمات عمومی دولتی و ممانعت از شرکت دولت در تولید و اداره کشور و توجه به حداقل رفاه عمومی همه و همه در دستور کار است. اتحاد مشترک رفسنجانی-احمدی نژاد آن را مقدور کرده است.

حق اعتصاب و افزایش دستمزد نادیده گرفته می‌شود. دولت ایران باید سرکوب کارگران را برای حفظ سود حداکثر سرمایه‌داران خارجی تضمین کند. موریانه سرمایه‌گذاری‌های خارجی تمام شالوده اقتصادی ایران را بر هم خواهد ریخت. موج خصوصی‌سازی‌ها شروع می‌شود و اموال عمومی به حراج گذارده می‌شود، نفت، معادن مس و مواد اولیه، گاز، آب، جاده‌سازی، نیروگاه اتمی، سواحل دریاها همه و همه به اموال خصوصی بدل می‌شوند و به حلقوم ایرانی‌های همدست امپریالیسم و شرکت‌های امپریالیستی ریخته می‌گردند. قوانین سازمان تجارت جهانی، صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی را به کشور ثروتمند ایران با میلیارد‌ها دلار پول نقد که آماده رونق اقتصادی و خریدهای مهم تسلیحاتی، تأسیسات صنعتی، کیمیائی، وسایل ترابری و هواپیماهای مسافربری و باربری و... است تحمیل می‌کنند. بازاری برای غارت به پهنای ایران گشوده شده است و دولت‌های قبلی از رفسنجانی گرفته تا احمدی نژاد و روحانی سیاست تعدیل اقتصادی و ریاضت عمومی را اجراء کرده و همه شرایط را برای بهره‌کشی بهتر فراهم کرده‌اند.

ایران در آستانه یک تحول سریع قرار می‌گیرد و امپریالیست‌ها از طریق بندهای اقتصادی و سیاست‌های نواستعماری به خواست‌های خود خواهند رسید. **تولیدات ضعیف و نابسامان داخلی** به نابودی کشانده می‌شوند. ایجاد محیط لازم برای نیروی کار ارزان، زمینه رقابت امپریالیستی را در تقسیم کار و تأمین حداکثر سود در سطح جهانی فراهم می‌آورد. ترکیب کنونی هیأت حاکمه در هم می‌ریزد، بخشی از سرمایه‌داران داخلی به دامان امپریالیسم سقوط خواهند کرد و بخشی با نابودی تولید داخلی و عدم توانایی رقابت با سرمایه‌های کلان خارجی به ورشکستگی کشانده می‌شوند. در این شرایط دولت بر مسند قدرت باید به سرکوب کارگران و زحمتکشان بپردازد تا آنها را مهار کند تا شرایط بهتر استثمار برای سرمایه‌گذاری خارجی فراهم گردد. آرایش طبقاتی در ایران دچار تحول جدید می‌گردد. تحولات آتی ایران در

مسیری است که هم جنبش ضد امپریالیستی را تقویت می کند و هم جنبش کارگری را و در دوران کنونی تنها حزب طبقه کارگر به منزله نماینده طبقه کارگر رسالت رهبری و رهائی طبقه کارگر و دفاع از استقلال، تمامیت ارضی ایران و استقرار سوسیالیسم را دارد.

بر گرفته از توفان شماره ۱۹۰ دی ماه | جدی | ۱۳۹۴ - جنوری سال ۲۰۱۶

ارگان مرکزی حزب کار ایران (توفان)